

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7T/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011579
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116011579.1

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Ladislavom Révesom, v trestnej veci proti obvinenému E. V. , pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26.01.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

E. V., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom T. XXX,
prechodne bytom N., E. XXX, na slobode,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči svojej dcére G. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., G. ulica č. XXXX/X, ktorej rozsah bol stanovený rozsudkom Okresného súdu v Trnave, č.k. 20P/30/2011-8 zo dňa 28. 03. 2011, právoplatný dňa 15. 07. 2011, na sumu 100 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky G. E., túto povinnosť si neplnil pravidelne a v plnom rozsahu v mieste trvalého bydliska ani na inom mieste, od mesiaca august 2013 až doposiaľ, s výnimkou mesiacov september a október 2013, marec, apríl, august, november a december 2014, apríl, jún, august, september, október, november a december 2015 a január 2016, v ktorých výživné zaplatil v plnej výške, pričom počas sledovaného obdobia bol väčšinou riadne zamestnaný s dostatočným príjmom, no výživné neplatil pravidelne a v plnej výške a v čase keď nemal dostatočný príjem preukázateľne neprejavoval snahu zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného a ani iným spôsobom sa nepodieľal na výchove a výžive svojej dcéry, čím mu vznikol dlh na výživnom voči G. E. vo výške 1 284,51 Eur, a to aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 3T/7/2014 zo dňa 03. 02. 2014, právoplatným dňa 05. 03. 2014, bol odsúdený pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona trestom odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na obv. E. V. dňa XX.XX.XXXX obžalobu pod sp. zn. 2Pv/768/14/2207 zo dňa 26.08.2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr.zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v jej výrokovvej časti.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne G. E., oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to rodným listom dieťaťa, rozsudkom OS Trnava, sp. zn. 20T/30/2011 zo dňa 28.03.2011, trestným rozkazom OS Bratislava II., sp. zn. 3T/7/2014 zo dňa 03.02.2014, listinnými dokladmi do emailovej správy, výpismi z účtu, správami na obvineného ako i aktualizovaným registrom trestov na obžalovaného a ostatným obsahom spisového materiálu.

Obžalovaný E. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s dcérou sa stretáva raz za týždeň, taktiež si volajú, idú do kina, na jarmok. Vždy keď s ňou je, tak jej kúpi nejaký darček. Dlh na výživnom mu vznikol tak, že sa nevedel v roku 2016 normálne zamestnať, pracoval iba na 4 hodiny. Neprešiel cez lekársku prehliadku, je čakaťom na operáciu chrbtovej platničky, z tohto dôvodu má problém sa zamestnať, keď ide na prehliadku, dajú mu, že som nevyhovel, podklady o tom nemá, pretože je to v zdravotnej karte. Čo sa týka roku 2013, vtedy pracoval tak, že dostával len životné minimum, pretože má nejaké exekúcie, výživné mu má strhávať exekútor pán Y., exekútorský úrad mal v Trnave, myslí, že teraz sídli v Bratislave. Je ochotný zaplatiť dlh na výživnom. Teraz pracuje v Piešťanoch, firma Topas, s mesačným príjmom 340,-Eur za mesiac. Má ešte ďalšiu vyživovacu povinnosť na C. C., nar.X.X.XXXX, platí výživné 70,-Eur, pričom predložil súdu doklad o zaplatení 800,- Eur na toto výživné a to v mesiaci august 2016. Býva u priateľky v Leopoldove. Na ÚPSVaR od roku 2013 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. V roku 2013 pracoval vo firme Schneleke Lozorno ako vodič vysokozdvížneho vozíka, pracoval tam asi rok s mesačným príjmom, dostával minimálnu mzdu približne 220,-Eur, ostatné mu strhával exekútor. V roku 2014 -2015 až do mája 2016 som pracoval v IKEA Malacky ako vodič vysokozdvížneho vozíka, s mesačným príjmom. Prvý rok 2014 pracoval cez agenturu TT Kontroly Malacky a potom prešiel do kmeňového stavu IKEA Malacky, od roku 2014 až doposiaľ má taktiež minimálnu mzdu 220,-Eur. Ostatné mu berie exekútor. Čo sa týka exekúcie, táto je vykonávaná kvôli pôžičkám od nebankovník. Teraz pracujem v Topaze Piešťany, cez agentúru MAX so sídlom zrejme v Trnave. Pokiaľ ide o osobné výdavky, tak od roku 2013 do roku 2014 žil u sestry v Gajaroch, z toho platu jej prispieval 100 Eur za ubytovanie a nejaké stravné lístky. V súčasnosti prispieva na chod domácnosti u priateľky v Leopoldove, u ktorej býva. Náklady na domácnosť sú 200,-Eur, pričom priateľke dáva ešte 100 Eur mesačne. Dcére okrem spomínaných darčkov občas nakúpi i nejaké šatstvo, keď šla do školy, nakúpil jej za 150 Eur a to nemal ešte zaplatené výživné. Ja si vedomý, že neuhradil výživné. Potvrdil, že dlh na výživnom má ku dňu 26.01.2017 vo výške 1.284,51 Eur. V súčasnosti môže platiť maximálne po 400 Eur mesačne, má pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, robí 12-tky, čiže budem mať z čoho platiť. Po 300 Eur + 100 Eur klasické výživné.

Svedkyňa G. E. na hlavnom pojednávaní k veci uviedla, že celý problém prečo obžalovaný neplatí výživné je ten, že je gambler a stávkuje, preto sa aj rozišli. Keď vyhráva, pošle peniaze a dcére niečo aj kúpi a potom je obdobie hluché, kedy sa neozýva, neplatí výživné, nevolá. Takto je to stále dokola. Dcéra moc nemá záujem chodiť s obžalovaným von, pretože chodí za ňou málo a nie je na neho zvyknutá. Obžalovaný si môže brávať dcéru každý druhý týždeň, ale nie je to tak. Čo sa týka styku maloletej

s obžalovaným, v styku mu nebráni. Obžalovaný jej kupuje darčeky na meniny, narodeniny, Vianoce, ako aj ostatné sviatky. V auguste 2016 obžalovaný kupoval dcére oblečenie, ona napísala zoznam čo potrebujem pre dcéru a nakúpili ich. Čo sa týka školských potrieb, kupovala to sama, obžalovaný mal na mysli zrejme nákup oblečenia, nie školských potrieb. Okrem toho čo už uviedla, obžalovaný sa nijakým iným spôsobom nepodieľa na výžive dcéry. Pokiaľ ide o stretávanie sa obžalovaného s maloletou, v auguste 2015 bola dcéra v nemocnici, bol za ňou obžalovaný pozrieť. Keď prišli z nemocnice domov, zavolať jej ako sa má, a potom si ju zobral až na Vianoce 2015. V tomto období jej zavolať možno 5 krát. Taktiež si ju zobral na nový rok 2016, do mája sa nestretli, boli spolu len v telefonickom kontakte. Dcéra mala v máji meniny, vtedy si ju obžalovaný 2 krát zobral. Myslí si, že cez leto styk bol realizovaný cca 2 krát. A odvtedy sa vidia raz za dva týždne. Čo sa týka styku dcéry s obžalovaným, nedržia sa úplne výkonu rozhodnutia po úprave styku, keď sa chcú stretnúť tak sa stretnú. Čo sa týka platenia výživného, na toto ho pravidelne upozorňovala, nakoľko potrebovala peniaze, to bolo obdobie od roku 2013 do 2015, bolo to však zbytočné, potom už rezignovala. Obžalovaný stále uvádzal, že nemá peniaze, o splátky nežiadal.

Skutkový stav bol ďalej preukázaný aj listinnými dôkazmi, a to najmä rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 20T/30/2011 zo dňa 28.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.07.2011, a ktorým bol obžalovaný zaviazaný od 01.12.2010 na platenie výživného maloletej G. V. sumu 100,- Eur mesačne, teda v dobe rozhodnutia aj v čase páchania tejto trestnej činnosti to bolo 100,- Eur mesačne, pričom z výpisov z účtu, tabuľky neplatenia výživného, ako i ostatných listinných dôkazov bola zrejme výška zameškaného výživného, ktorá činila ku dňu rozhodnutia súdu sumu 1.284,51 Eur. Táto suma vyplýva z toho, že obžalovaný v roku 2013 od mesiac august až do mesiaca december nezaplatil výživné za 3 mesiace /august, november, december/- dlžná suma za rok 2013 činí 200 Eur, nakoľko v mesiaci máj zaplatil o 100 Eur naviac. Pokiaľ ide o rok 2014, v tomto roku neplatil obžalovaný výživné v mesiacoch január, február, máj, jún, júl, september, december, pričom v mesiaci august zaplatil 200 Eur, kedy celková dlžná suma dosiahla výšku 600 Eur. V roku 2015 obžalovaný nezaplatil výživné v mesiacoch január, február, apríl, jún, september, december, pričom v mesiaci marec zaplatil sumu 300 Eur, v mesiaci júl sumu 274,37 Eur, august sumu 243,64, október 348,74, november 274,37 Eur, čo predstavuje za rok 2015 sumu navýšenú o 341,12 Eur. V roku 2016 zaplatil výživné iba v januári, a to sumu 274,37 a auguste sumu 100, Eur, pričom ostatné mesiace, a to od februára do júla 2016 a od septembra do decembra 2016 obžalovaný výživné neuhrádzal. Rovnako neuhradil výživné ani za mesiac január 2017.

Zároveň mal súd za preukázané, že trestným rozkazom OS Bratislava II., sp. zn. 3T/7/2014 zo dňa 03.02.2014, právoplatného dňa 05.03.2014, bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov. Skúšobná doba obžalovanému plynula odo dňa 06.03.2014 do 06.03.2017.

Na základe takto zistených skutočností potom súd nemal pochyb čo do zistenia skutočného stavu a konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., nakoľko mal jednoznačne preukázané, a to jak zo samotnej výpovede obžalovaného, tak i z výpovede svedkyne G. V., ako aj z ostatných vykonaných listinných dôkazov, že tento najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, plynúci z § 62 a nasl. zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ZoR).

Recidívou v posledných 24 mesiacoch sa rozumie odsúdenie za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 pred spáchaním trestného činu, pokiaľ rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 TZ, je dokonaný naplnením jeho zákonných znakov, t.j. okamihom, keď páchatel tri mesiace v období dvoch rokov neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného čo aj zneďbanlivosti (§ 207 ods. 1 TZ) a okamihom spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c) TZ, hoci bol hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Podmienka predchádzajúceho odsúdenia pre naplnenie kvalifikačného znaku podľa § 207 ods. 3p ísm. c) Trestného zákona, je v prejednávanej veci splnená v dôsledku účinkov trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 3T/7/2014 zo dňa 03.02.2014, právoplatného dňa 05.03.2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm.b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 15 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, je prečinom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje súdu uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov. Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako pomer vyrovnaný, t.j. 1:1 (priznanie obžalovaného § 36 písm. l) Tr. zák., bol už za trestný čin odsúdený § 37 písm. m) Tr. zák.), preto súd ukladal trest v neupravenej trestnej sadzbe odňatia slobody od jedného roka do piatich rokov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Hodnotiac osobu obžalovaného nedá sa nespomenúť jeho 2 priestupky /porušenie pravidiel cestnej premávky a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu/ ako i jeho predchádzajúce 4 odsúdenia / na dve z roku 2008 a 2012 sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený/, pričom predchádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 3T/7/2014 zo dňa 03.02.2014, právoplatného dňa 05.03.2014, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm.b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 15 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, ktorá mu plynula, resp. plynie až do 06.03.2017, z čoho vyplýva, že predmetnú trestnú činnosť spáchal obžalovaný v čase predchádzajúceho podmienene odsúdenia.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, zohľadnil pritom spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona), priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona), osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a prihliadajúc na ustanovenie § 38 ods. 2, ods.3 Trestného zákona uložil obžalovanému trest spojený s odňatím slobody / prípadnému podmienene odkladu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák./, a to v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest považuje súd za zákonný a primeraný k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, k možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako i v súlade s požiadavkami jak generálnej, tak i individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trnava. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak

toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.